

16. και πανάκριβα χαλιά απλωμένα.

وَرَزَّازِي مُتَبَوِّئَةٌ ﴿١٦﴾

17. Μα δεν βλέπουν προς τις καμήλες,
πώς είναι πλασμένες,

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

18. Και προς τον ουρανό, πώς είναι
ανυψωμένος στα ύψη;

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. Και προς τα βουνά, πώς είναι
στερεωμένα μόνιμα;

وَأِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. Και προς τη Γη, πώς είναι
απλωμένη επίπεδα;

وَأِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

21. Γι' αυτό δώσε το Μήνυμα, γιατί
εσύ είσαι μόνο για να προειδοποιείς.

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. Δεν είσαι γι' αυτούς ο εξουσιάζων.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

23. Αν όμως κανένας απομακρυνθεί
και αρνηθεί (το Μήνυμα),

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

24. Ο ΑΛΛΑΧ θα τον τιμωρήσει με
την πιο μεγάλη (δυνατή) Τιμωρία.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

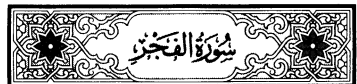
25. Σ' Εμάς - οπωσδήποτε - θα είναι
η Επιστροφή τους,

إِنَّا إِنَّمَا آيَاتُهُمْ ﴿٢٥﴾

26. Κι έπειτα Εμείς είναι που θα τους
καλέσουμε σε λογαριασμό.

نَمَّا إِنَّا عَلَيْهِمْ حَسَابٌ ﴿٢٦﴾

**(89) Σούρα ελ-Φετζο
(Η Αυγή - Το Ξημέρωμα)**



Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Μα την Αυγή!

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

2. Μα τις δέκα Νύχτες (του ορισμένου σεληνιακού μήνα (Δουλ-Χίτζτζε για το Προσκύνημα στους Ιερούς Τόπους)!

وَلَيْلٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

3. Μα τα ζυγά και τα μονά!

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

4. (και) Μα τη Νύχτα, όταν αποσύρεται.

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾

5. Μη -τάχα- σ' αυτά (δεν) υπάρχει (πειστικός) εξορκισμός (ή απόδειξη) γι' αυτούς που καταλαβαίνουν;

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ﴿٥﴾

6. Μα δεν βλέπεις πως συμπεριφέρθηκε ο Κύριός σου με τη (γενιά) του Αντ,

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

7. (της πόλης) Ίραμ, με τις (πανέμορφες) κολώνες,

إِذْ مَدَّ ذَاتَ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

8. που σαν κι αυτή δεν φτιάχτηκαν σ' (όλη) τη γη;

الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ يَنْهَاهَا فِي الْإِلْدَادِ ﴿٨﴾

9. Και με τη (γενιά) του Θεμούντ, που χάραξαν τους (πελώριους) βράχους στην κοιλιάδα;

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

10. Και με το Φαραώ τον Κύριο των Πασσάλων (που έδεναν τους κατάδικους πάνω στους πάσσαλους);

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ﴿١٠﴾

11. (όλοι) αυτοί παρανομούσαν στη γη,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْإِلْدَادِ ﴿١١﴾

12. και συσώρευαν σ' αυτήν τη διαφθορά.

فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. Γι' αυτό ο Κύριός σου έριξε πάνω τους μια μάστιγα από διάφορες φρικτές τιμωρίες.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. Πράγματι ο Κύριός σου - τα πάντα - παρατηρεί.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. Όσα - τώρα - για τον άνθρωπο, όταν ο Κύριός του τον δοκιμάζει δίνοντάς του τιμή και χάρες, τότε λέει: "Ο Κύριός μου με τίμησε".

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ

رَبِّ أَكْرَمَنِي ﴿١٥﴾

16. Ενώ, όταν τον δοκιμάζει περιορίζοντας τα προς συντήρηση (αγαθά), τότε λέει (απελπισμένα): "Ο Κύριός μου μ' έχει εξευτελίσει!"

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

رَبِّ أَهْنَنِي ﴿١٦﴾

17. Όχι - βέβαια - ποτέ! Ενώ εσείς δεν τιμάτε τα ορφανά!

كَلَّا بَلْ لَأَكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

18. Και ούτε ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο για την τροφή του φτωχού!

وَلَا تَحْتَضِرُونَ عَلَى طَعَامِ الْيَسِيرِ ﴿١٨﴾

19. Και τρώτε την Κληρονομιά με λαίμαργία,

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثِ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾

20. και αγαπάτε τον πλούτο με υπερβολική αγάπη!

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. Όχι! λοιπόν! Όταν η γη κοπανιστεί με γερά κοπανίσματα (και γίνει σκόνη),

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. Και ο Κύριός σου έλθει, και οι άγγελοί Του κατά τάξεις, σειρά πάνω σε σειρά,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. Και η Κόλαση εμφανίζεται (παρουσιάζεται) - τούτη την Ημέρα - θα θυμηθεί ο άνθρωπος αλλά σε τι θα τον ωφελήσει αυτή η ανάμνηση;

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ

وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

24. Θα πει: "Αλλοίμονό μου! Μακάρι

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَبَاتِي ﴿٢٤﴾

να είχα κάνει (καλά έργα) για (αυτή) τη Μελλοντική μου ζωή!"

25. Και - τούτη την Ημέρα - ο ΑΛΛΑΧ θα τους τιμωρήσει, που κανείς (άλλος) δεν μπορεί να το κάνει.

فِيَوْمِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿١٥﴾

26. Και τα δεσμά Του θα είναι τέτοια που κανείς (άλλος) δεν είναι δυνατό να δέσει.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿١٦﴾

27. Στις ενάρετες ψυχές θα πουν: "Ω! (Εσύ) η ψυχή (που είσαι) σε (τέλεια) ανάπαυση και ικανοποίηση!"

يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١٧﴾

28. "Γύρισε προς τον Κύριο σου, ευχαριστημένη (η ίδια) κι ευχάριστη (συνάμα) σ' Εκείνον!"

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّحْسِنَةً ﴿١٨﴾

29. "Γι' αυτόν να μπεις μαζί με τους αφοσιωμένους δούλους Μου!"

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿١٩﴾

30. "Μάλιστα, πέρνα (στον Ουρανό) στον Παράδεισό Μου!"

وَادْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٢٠﴾

**(90) Σούρα ελ-Μπέλεντ
(Η Πόλη)**



Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυευσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ορκίζομαι μ' αυτή τη Πόλη (Μέκκα)

لَا أَقِيمُ هَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. όπου συ διαμένεις (Ω! Μουχάμμεντ!)

وَأَنْتَ حِلٌّ هَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. Κι ορκίζομαι στον γεννήτορα και γέννημά του.

وَوَالِدٍ وَمَوْلَاكَ ﴿٣﴾

4. Βέβαια - πλάσαμε τον άνθρωπο για

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾